

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Anna Talarek

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. O. (1)

z udziałem M. O. (2)

o pozbawienie władzy rodzicielskiej ojca nad małoletnim J. O.

postanawia

1. pozbawić władzy rodzicielskiej M. O. (2) nad jego małoletnim synem J. O. urodzonym (...),
2. pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 23 września 2016 roku (data prezentaty) M. O. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła (pierwotnie do Sądu Rejonowego we Włocławku) o pozbawienie władzy rodzicielskiej M. O. (2) nad małoletnim synem J. O. ur. (...) we W. oraz wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 2-4 wnioszek)

Uczestnik postępowania M. O. (2) w odpowiedzi na wniosek wniósł o oddalenie wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem J. O. oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. (k. 22 odpowiedź na wniosek)

Wnioskodawczyni pozostała przy opisanym stanowisku, natomiast ostatecznie uczestnik postępowania M. O. (2) wniósł o oddalenie wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem J. O. oraz wyraził zgodę na ograniczenie mu władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem J. O.. (e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni J. O. ur. (...) we W. obecnie ma 11 lat. Pochodzi on z nieformalnego związku (...). W dniu 29 grudnia 2006 roku oświadczeniem złożonym przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego we W. M. O. (2) uznał ojcostwo małoletniego. Rodzice małoletniego rozstali się w połowie 2010 roku. Nie było rozstrzygnięć sądowych w zakresie zamieszkania dziecka. (e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania wnioskodawczyni M. O. (1), k. 40 odpis zupełny aktu urodzenia)

Małoletni J. O. w dniu 18 stycznia 2016 roku wraz z matką wyjechał do W. B. i mieszka wraz z ojczymem i przyrodnią siostrą, która ma 4 lata. Obecnie małoletni uczęszcza do 6-tej klasy szkoły w W. B.. Małoletni chciałby zostać w W. B. i czuje się dobrze w obecnej rodzinie. Swojego ojca M. O. (2) nie zna i nie chce się z nim spotykać oraz nie chce, aby uczestnik postępowania zabierał go poza jego obecne miejsce zamieszkania, ewentualnie małoletni mógłby się z ojcem

tylko spotykać w swoim miejscu zamieszkania i z nim porozmawiać. Nie chce, aby uczestnik postępowania dawał mu prezenty. Wakacje spędza w Polsce, ale nie jeździ do dziadków ze strony ojca. (e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania wnioskodawczyni M. O. (1), k. 55 notatka z wysłuchania małoletniego J. O.)

Matka małoletniego **M. O. (1)** ma 38 lat, posiada wykształcenie średnie ekonomiczne. W dniu 15 października 2011 roku we W. zawarła związek małżeński z P. O. i z obecnym mężem posiada drugie dziecko. W dniu 18 stycznia 2016 roku wraz z małoletnim synem J. O. wyjechała do W. B.. Jej zdaniem małoletni ma bardzo dobry kontakt ze swoim ojczymem i zwraca się do niego „tato”, zaś obecny mąż wnioskodawczyni traktuje małoletniego jak własne dziecko. (e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania wnioskodawczyni M. O. (1), k. 8 odpis skrócony aktu małżeństwa)

Uczestnik postępowania **M. O. (2)** ma 39 lat, z zawodu jest stolarzem. Cztery lata temu został skazany za pobicie funkcjonariusza i otrzymał karę w zawieszeniu. Jest kawalerem i nie posiada innych dzieci niż małoletni J. O.. Od 20 grudnia 2005 roku mieszka w W. B. w odległości 200 km od miejsca zamieszkania syna. W W. B. wynajmuje pokój, pracuje dorywczo przy produkcji i nie posiada stałej pracy. Nie nadużywa alkoholu. Posiada rodzinę w Polsce we W.. Posiada również w Polsce mieszkanie spółdzielcze położone przy ul. (...)we W., z którego korzysta w czasie pobytów w Polsce i które nie wynajmuje. Od trzech lat nie widział małoletniego syna i nie wykonuje władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem. Do Polski przyjeżdża rzadko, ostatnio przebywał w Polsce w listopadzie 2016 roku w związku ze sprawą sądową o alimenty. M. O. (2) nie dążył do spotkań z małoletnim synem i ani nie interesował się jego sprawami. Pomimo tego, że matka małoletniego nie ograniczała mu kontaktów z dzieckiem, od trzech lat nie kontaktował się ze swoim synem. Przez trzy lata płacił na rzecz syna alimenty w wysokości 500 zł, a od listopada 2016 roku przekazuje nieregularnie na rzecz syna alimenty w wysokości 300 zł miesięcznie (w dniu 15 maja 2017 roku uczestnik postępowania wyjątkowo przekazał matce małoletniego kwotę 1200 zł). Utrzymuje ponadto, iż nie stać go na płacenie alimentów w wyższej wysokości niż 300 zł miesięcznie. Nie przekazuje on dziecku żadnych prezentów. Ponadto pomimo zaproszenia jego i jego rodziny na komunię syna, nie przyjechał w związku z tą uroczystością do Polski i nie pojawił się na komunii dziecka i jedynie przekazał z tej okazji pieniądze dla syna. Nie składa on synowi również życzeń z okazji urodzin oraz świąt. Nie kontaktuje się on również z matką małoletniego M. O. (1) i nie próbuje uzyskać informacji na temat stanu zdrowia dziecka oraz na temat innych istotnych spraw dziecka, w tym informacji na temat edukacji syna. Zdaje sobie sprawę jak istotne dla dziecka jest posiadanie paszportu i utrzymuje, że nie chciał czynić matce małoletniego żadnych problemów związanych z wyrobieniem paszportu dla syna. Jednakże pomimo prośby skierowanej od matki małoletniego, nie chciał on złożyć podpisu na wniosku paszportowym syna, w wyniku czego dziecko do chwili obecnej nie posiada paszportu i ma jedynie dowód tymczasowy. (e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania wnioskodawczyni M. O. (1), e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania uczestnika postępowania M. O. (2), e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania świadka T. C., e-protokół rozprawy z dnia 16 maja 2017 roku zeznania świadka W. O.)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości. Uczestnicy postępowania nie kwestionowali wiarygodności tych dokumentów, jak również Sąd nie miał wątpliwości co do ich autentyczności.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez uczestników postępowania. W ocenie Sądu powyższe zeznania należało ocenić zasadniczo jako wiarygodne i w zdecydowanej większości jako korespondujące ze sobą, zaś różnice pomiędzy nimi wynikały przede wszystkim z odmiennej oceny faktów.

Sąd dał również wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków. Sąd oceniając zeznania ww. świadków miał na uwadze okoliczność, że zarówno T. C. i W. O., zamieszkują w Polsce i mają rzadki kontakt osobisty ze swoim wnukiem oraz uczestnikami postępowania.

Sąd miał też na uwadze zachowanie i postawę małoletniego J. O., który w czasie wysłuchania stwierdził, że nie chce spotykać się z ojcem.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wniosek M. O. (1) o pozbawienie M. O. (2) władzy rodzicielskiej nad jego małoletnim synem J. O. ur. (...) należało uwzględnić.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Dokonując wykładni przepisu art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, trzeba mieć na uwadze, że do pozbawienia władzy rodzicielskiej upoważniają sąd tylko takie zaniedbania obowiązków względem dziecka, które mogą być ocenione jako rażące. Muszą to być poważne zaniedbania, bądź zaniedbania o mniejszej wadze, które nabierają cech niepoprawności i uporczywości. W przepisie art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego chodzi o zaniedbania rodziców, które cechuje uporczywość, niepoprawność i nasilenie złej woli. Zaniedbania o mniejszym ciężarze, nieosiągające takich cech, uzasadniają jedynie wydanie odpowiednich zarządzeń przewidzianych w art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Pozbawienie władzy rodzicielskiej to najsurowszy środek ingerencji sądu, który można zastosować dopiero wówczas, gdy stosowane dotychczas łagodniejsze środki okazały się nieskuteczne lub gdy w okolicznościach danego wypadku jest oczywiste, że stosowanie łagodniejszych środków jest niecelowe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1997 roku, III CKN 122/97, LEX nr 1402785).

W przekonaniu Sądu rażące zaniedbywanie obowiązków względem dziecka może również polegać na całkowitym zerwaniu więzi z dzieckiem, braku zainteresowania jego losem, wieloletnim neutrzymywaniu kontaktów z dzieckiem z przyczyn leżących po stronie rodzica.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż M. O. (2) w rażący sposób zaniedbuje swoje obowiązki wobec syna J. O. ur. (...) we W., gdyż od co najmniej trzech lat nie interesuje się losem swojego syna i nie uczestniczy w jego wychowaniu. Pomimo tego, że matka małoletniego nie ograniczała mu kontaktów z małoletnim, od trzech lat (poza siedzibami sądów) uczestnik postępowania nie widział się z synem i nie próbował nawiązać z nim kontaktu. Ustalono ponadto, że M. O. (2) przez trzy lata płacił na rzecz syna alimenty w wysokości 500 zł, a od listopada 2016 roku przekazuje nieregularnie na rzecz jego matki alimenty w wysokości 300 zł miesięcznie (wyjątkowo w dniu 15 maja 2017 roku uczestnik postępowania przekazał matce małoletniego kwotę 1200 zł). Wskazać w tym miejscu należy, iż mając na uwadze prowadzone w tut. Sądzie postępowania o alimenty, w przypadku dzieci w wieku małoletniego J. O. (szczególnie w przypadkach, gdy małoletni przebywają na stałe poza granicami Polski), tut. Sąd zasądza najczęściej od rodzica, który nie sprawuje bieżącej opieki nad małoletnim alimenty w odpowiednio wysokiej do potrzeb dziecka kwocie. Zdaniem Sądu dotychczasowe alimenty są bardzo niskie i nie zaspokajają już odpowiednio potrzeb dziecka. M. O. (2) mieszka w W. B., gdzie wyjechał w celach zarobkowych i winien on w większym niż obecnie stopniu finansowym przyczynić się do utrzymania swojego małoletniego syna i to szczególnie w sytuacji, gdy opiekę nad dzieckiem sprawuje wyłącznie jego matka. Zważyć należało, iż M. O. (2) ponadto nie interesuje się sprawami syna, nie kontaktuje się on również z jego matką i nie próbuje od niej uzyskać informacji na temat stanu zdrowia dziecka oraz na temat innych istotnych spraw dziecka. Uczestnik postępowania pomimo zaproszenia jego i jego rodziny na komunię syna, nie przyjechał w związku z tą uroczystością do Polski i nie pojawił się na komunii dziecka. Nie składa on również synowi życzeń z okazji jego urodzin oraz świąt. Ustalono ponadto, że uczestnik postępowania, pomimo prośby skierowanej od matki małoletniego, nie złożył podpisu na wniosku paszportowym syna, przez co małoletni do chwili obecnej nie posiada paszportu.

W ocenie Sądu M. O. (2) porzucił swego syna i przestał się nim w jakikolwiek sposób interesować, co należy ocenić jako rażące naruszenie w wykonywaniu władzy rodzicielskiej stanowiące podstawę do pozbawienia ojca tej władzy. Ojciec nie wykazywał się dotychczas żadną odpowiedzialnością za syna, mimo że powinien i mógł uczestniczyć w jego

wychowaniu. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 111 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd pozbawił władzy rodzicielskiej M. O. (2) nad jego małoletnim synem J. O. urodzonym (...).

Sąd miał też na uwadze zachowanie i postawę małoletniego J. O., który w czasie wysłuchania stwierdził, że nie chce spotykać się z ojcem.

Dla małoletniego – zdaniem Sądu – ojciec jest osobą obcą, której dziecko – niestety się boi.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Sąd na podstawie art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego pozostawił uczestników postępowania przy poniesionych kosztach postępowania.